

שלוש סונטות על שן שבורה

חלק מגופי

אֲמַרְתִּי: "תַּעֲצֹר עֲכָשׁוּ", אֲמַרְתִּי: "אִם תִּמְשִׁיךְ,
אֲנִי אֶקְפֹּץ מִכָּאן וְאֶהְרֹג אוֹ אֶפְצֵעַ".
הִנַּחְתִּי יָד עַל הַיָּדִית אַךְ זֶה כָּלֵל לֹא הַרְשִׁים
אֶת הַנֶּהֱגָה שְׁלֹא אֲמַר דְּבָר וְלֹא מַצָּא

שׁוּם צֶרֶךְ לְהִבִּיט, גַּם לֹא בַּיָּד שְׁבִתוּכָה
הִיא נָחָה – שֵׁן קִדְמִית חוֹתֶכֶת שֶׁכָּבֵר לֹא הִיְתָה
עוֹד חֵלֶק מִגּוּפִי. לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת צִמְחָה,
מֵאֲז הִיְתָה מוֹבֵנֶת מֵאֲלִיָּה, אַךְ עֵתָה

הִיא נִרְאֶתָה דּוֹמָמֶת, מְדַמָּמֶת, מְגַעִילָה.
אֲמַרְתִּי – "תַּעֲצֹר, אֲנִי רוֹצֶה לְמַשְׁטְרָה",
וְהוּא הִגִּיב סוּף סוּף: "נִמְאָס לִי, שׁוּב אֶת מַתְחִילָה?
מֶה תִּסְפְּרִי? הֲרִי רַק בְּגִלְגֵּלֶךְ הַכֹּל קָרָה!"

וְאִזּוּ הוֹסִיף – "תִּפְסִיקִי כָּבֵר, אֲנַחְנוּ נִסְתַּדֵּר,
אֶת בַּחַיִּים לֹא תִמְצָאִי לָךְ מִיֶּשְׁהוּ אַחֵר".

אותה ילדה

אָבֵל בְּבֵית הוּא אָמַר – "תִּלְכִּי לְשֹׁטֵף פָּנִים,
אֶת הַחֲלָצָה אֶל תִּכְבָּסִי, אוֹתָהּ נִזְרֵק לַפֶּח",
וְאִזּוּ פֶתְאֵם לְבִישׁ חֲלָשָׁה, אֲרֻשֶׁת אֵין אוֹנִים,
אָמַר שׁוּב שֶׁהוּא לֹא מִבֵּין, בִּקְשׁ שׁוּב שְׁאִסְלַח.

וְאִזּוּ אָמַר: "חֲשׁוּב שֶׁלֹּא תִלְכִּי לְהִתְלוֹנֵן",
וְהִתִּישׁב עַל הָרִצְפָּה, לִיד כְּפוֹת רִגְלִי,
לָהֵן לַחֵשׁ – "מִבְּטִיחַ שֶׁתִּרְאֶי אֵיךְ אֶשְׁתַּנֶּה".
הִיִּיתִי שֵׁם עִם שֵׁן שְׁבוּרָה, הִיִּיתִי שֵׁם גְּדוּלָּה,

הִיִּיתִי שֵׁם שׁוֹנָה וְגַם מִמָּוֶשׁ אוֹתָהּ יִלְדָּה
שְׁאִין לָהּ גּוּף אֲשֶׁר שִׁיךְ: רֵק לָהּ, רֵק לָהּ, רֵק לָהּ.
וּכְשֶׁהוּא קָם וְהִזְדַּקָּה, וְדֹאִי מִזְמַן יָדַע
אֵיךְ הִילְדָּה שְׁאִין לָהּ גּוּף אֲבָדָה גַּם אֶת קוּלָּהּ,

וְאֵיךְ לִשְׁן שְׁבוּרָה אֵין שׁוּם יִכְלֵת לְבִטָּא
אֶת הַפּוֹתָהּ, אֶת הַבוּטָה כָּל כָּךְ, אֶת הַחוּטָא.

רק שן!

אך מה את מתאבלת כן? בסך הכל זאת שן!
לא פרענויות בלי תקנה, ולא איבר שאם
הוא במקרה סופג מכה ובעטייה נושר
כבר אי אפשר למצא תחליף שיצאה מתאים,

שיחפה על מה שנעלם ולא יחזור.
רק שן, רק שן, בסך הכל, ולא הראשונה,
הן בעבר נשרו מהן רבות דומות לזו,
וגם בקעו מאליהן – חלב קבועה בינה –

עכשו לכי אל הרופא ואל אותו מבט
אשר קודח וחופר בתוך הערפל,
אשר נוקב את ההסבר על קיר אלים שאת
נחבטת בו סתם בטעות, שברת בו את הפה.

עכשו תלכי לך כל היום ספוגה בדם גופך,
וכף היד תסתיר את מה שאת לבך הופך.